Orędownik Urzędowy powiatu bydgoskiego wychodzi raz tygodniowo i to w środę. — Przedpłata miesięczna tak w miejscu jak i na poczcie zł 1,25.

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 15 groszy za miejsce 1-łamowe milimetr. Administracja: Bydgoszcz, ul. D-ra Emila Warmińskiego 13 — Telefon 1251

ORĘDOWNIK URZĘDOWY
POWIATU BYDGOSKIEGO

Nr. 41 | Bydgoszcz, dnia 5 października 1927 r. | Rok 76

336 **ROZPORZĄDZENIE**

Wojewody Poznańskiego, tyczące zarządzeń weterynaryjno-policyjnych z powodu zarazy płucnej bydła rogatego.

Z powodu zarazy płucnej bydła rogatego w innych Województwach Państwa Polskiego uznaje się całe terytorjum Województwa Poznańskiego za obszar zagrożony zarazą płucną i na zasadzie §§ 17, 18 i nast. oraz § 78 oraz 79 niemieckiej ustawy o chorobach zaraźliwych zwierzęcych z dnia 26-go lipca 1909 roku (Dz. U. Rz. Niem. str. 519) oraz odnośnych przepisów wykonawczych Rady Zw. Rz. Niem. z dnia 7-go grudnia 1911 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 4), tudzież postanowień wykonawczych Ministra Rolnictwa, Domen i Lasów z dnia 1 maja 1912 roku (Dz. Urz 105) zarządza się z upoważnienia Pana Ministra Rolnictwa i za zgodą odn. organ. roln. na czas trwania niebezpieczeństwa zarazy, celem powstrzymania dalszego jej szerzenia się, rychłego wykrycia ognisk zarazy i szybkiego jej stłumienia co następuje:

I. Ograniczenie wprowadzenia (przywozu i przypędu) oraz wyprowadzenia (wywozu i wypędu) bydła rogatego.

§ 1.

Wprowadzenie (przywóz, przypęd bydła rogatego) z terenu innych Województw Państwa Polskiego, wolnych od zarazy płucnej, tj. niewyszczególnionych w zd. 1 § 2, o ile transport **odbywa się bezpośrednio** do Województwa Poznańskiego z ominięciem obszaru Województw, uznanych jako zapowietrzone (§ 2 zd. 1), uzależnia się od przestrzegania następujących postanowień.

Przy transportach drogami kołowemi (pieszo lub wozem) bydło rogate po przekroczeniu granicy Województwa Poznańskiego legitymowane być musi jednostkowemi świadectwami pochodzenia, wystawionemi przez właściwą władzę miejsca pochodzenia.

Świadectwo pochodzenia zawierać ma dokładny opis bydlęcia, umożliwiający stwierdzenie jego tożsamości. W świadectwie należy również wymienić miejscowość przeznaczenia i miejscowość pochodzenia, jak również wiek zwierzęcia oraz datę wydania świadectwa, pozatem opatrzyć je należy czytelnym podpisem (imię i nazwisko) wydającego świadectwo oraz pieczątką odn. urzędu kompetentnego do wydawania świadectw pochodzenia.

O ile bydło nie jest wiezione koleją lub statkiem, ma wprowadzający mieć zawsze przy sobie świadectwo na każdą sztukę.

Świadectwo na bydło wiezione koleją lub statkiem, należy dołączyć do listu przysyłkowego.

Odnośnie bydła wprowadzonego, przestrzegać należy wszelkich środków weterynaryjno-policyjnych, obowiązujących na obszarze Województwa Poznańskiego, a bydło to doprowadzone na miejsce przeznaczenia **w przeciągu 48 godzin** winne być zgłoszone i zapisane do miejscowego katastru bydła za doręczeniem odnośnemu urzędowi posia-

danych legitymacyj zwierzęcia, a dokumenty legitymacyjne na bydło rogate, przeznaczone na rzeź, winny najpóźniej przed ukończeniem badania mięsa być doręczone dotyczącemu urzędowemu badaczowi mięsa lub zarządowi rzeźni, który je unieważnia przez przekreślenie i przechowuje **na przeciąg 1 roku**, adnotowując na jego odwrotnej stronie adres danej osoby, której zwierzę w czasie uboju należało.

§ 2.

Wprowadzenie (przywóz—przypęd) bydła rogatego z Województwa zapowietrzonego zarazą płucną t. j. z Województwa: **Białostockiego, Lubelskiego i Warszawskiego** uzależnia się od uprzednio uzyskanej piśmiennej mej zgody i od przestrzegania następujących warunków:

Odnośnie bydła przeznaczonego na **bezpośrednią** rzeź, transport odbyć się może tylko koleją żalazną za uprzednią **piśmienną zgodą miejscowej władzy policyjnej**, miejsca przeznaczenia i przy telegraficznem uwiadomieniu tej miejscowej władzy policyjnej o załadowaniu transportu z podaniem przypuszczalnej daty przybycia transportu na stację przeznaczenia.

Bydło to musi być kryte świadectwem pochodzenia, wystawionem przez właściwą władzę miejsca pochodzenia oraz zaświadczeniem zdrowia odnośnego państwowego lekarza weterynaryjnego. Świadectwo pochodzenia odpowiadać musi wymogom, podanym w § 1, ust. 3, a z zaświadczenia zdrowia winno bezsprzecznie wynikać:

a) że bydło to nie pochodzi z miejscowości lub nie stało w miejscowości, w której w ciągu ostatnich 6-ciu miesięcy panowała zaraza płucna i

b) że bydło wyprowadzone, zostało przy załadowaniu na kolej żelazną lul przy wypędzaniu z dotychczasowego miejsca postoju zbadane przez państwowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane o zarazę płucną;

c) bydło to musi być przy wyładowaniu i po ubiciu **zbadane** przez państwowego lekarza weterynaryjnego i z kolei do zakładu rzeźnianego albo dowiezione wprost koleją żelazną lub wozem.

W ostatnim wypadku należy uniemożliwić wszelką styczność z miejscowem bydłem (konwoj. polic. na koszt stron);

d) bydło rogate, odpowiadające wymogom w punkcie a, b, i c tego paragrafu, a nie przeznaczone na natychmiastową rzeź, wprowadzone być może tylko za osobnem piśmiennem mojem zezwoleniem pod warunkiem, że na miejscu przeznaczenia poddane zostanie na koszt strony dozorowi weterynaryjno-policyjnemu na przeciąg 3-ch miesięcy, licząc od dnia wyładowania.

Dozór weterynaryjno-policyjny będzie przeprowadzony w następujący sposób:

1. Państwowy lekarz weterynaryjny przeprowadzi rejestrację wszystkich sztuk wprowadzonych, zarządzając znaczenie tychże wpaleniem znaku Z (Zaraza). Znaczenie ma być wykonane na lewem udzie lub odn. trwałym kolczykiem w pr. uchu.
2. Właściciel albo jego zastępca jest obowiązany:
   a) nie wprowadzić innego bydła do obory lub danej ubikacji, w której jest pomieszczone bydło, będące pod dozorem policyjnym;
   b) nie wprowadzać bydła, będącego pod dozorem policyjnym, do innych obór lub ubikacyj bez uprzedniego zezwolenia miejscowej włady policyjnej;
   c) nie oddawać na rzeź bydła, będącego pod dozorem policyjnym bez uprzedniego zezwolenia miejscowej władzy policyjnej;
   d) zapobiec, aby obce bydło na jego dziedziniec nie mogło się przedostać;
   e) natychmiast donieść miejscowej władzy policyjnej, jeśliby nastąpiła śmierć lub wystąpiły podejrzane objawy chorobowe u jakiegokolwiek bydlęcia, znajdującego się w zagrodzie, w obrębie której znajdują się sztuki będące pod dozorem policyjnym.
3. W nagłym wypadku może być bydlę, będące pod dozorem policyjnym, poddane rzezi z konieczności, lecz należy natychmiast zawiadomić o tem miejscową władzę policyjną.
4. Na doniesienie o wystąpieniu podejrzanych objawów choroby albo o nastąpieniu śmierci lub dokonanej rzezi z konieczności, miejscowa władza policyjna obowiązana jest spowodować urzędowe zbadanie sztuki przez państwowego lekarza weterynaryjnego; badanie takie musi nastąpić także i w wypadku rzezi za pozwoleniem policji.
5. Oddanie na rzeź bydła rogatego, będącego pod dozorem policyjnym, może być dozwolone przez miejscową władzę policyjną pod następującymi warunkami i przy zachowaniu następujących środków ostrożności:
   a) zwierzęta będą doprowadzone do rzeźni przez drogi nieuczęszczane

przez bydło użytkowe, w razie zaś niemożności wykonania tego warunku, że będą dowiezione na wozach;

b) przy transportach z użyciem kolei, zwierzęta z zagrody do stacji załadowczej będą dowiezione na wozach, jak również i ze stacji wyładowczej do rzeźni. W tym wypadku winna władza policyjna porozumieć się z władzami kolejowemi, aby bydło transportowane nie zetknęło się z bydłem obcem, ewentl. należy przez przydzielenie konwoju policyjnego zapobiec temu.

c) miejscowa władza policyjna miejsca uboju winna być w porę zawiadomioną o zamierzonym transporcie zwierząt; do zawiadomienia obowiązaną jest władza zezwalająca na transporta;

d) ubój w rzeźniach nie stojących pod stałym dozorem lekarza weterynaryjnego, może odbyć się tylko pod nadzorem organu policyjnego;

e) w każdym wypadku uboju takich zwierząt winien państwowy lekarz weterynaryjny stwierdzić, czy i które zwierzęta były obarczone zarazą płucną i w razie pozytywnym postąpić w myśl ustaw i przepisów obowiązujących przy wybuchu zarazy płucnej.

Bydlę wprowadzone z ominięciem powyższych postanowień, gdziekolwiek będzie napotkane, ma być zatrzymane, umieszczone w zupełnem odosobnieniu, zbadane na koszt właściciela przez dotyczącego powiatowego lekarza weterynaryjnego lub traktowane jako bydlę niepewnego pochodzenia, a w razie ujawienia się danych uzasadniających podejrzenie o zarazę albo o zarażenie się, zarządzić jego zabicie na koszt i niebezpieczeństwo właściciela (posiadacza) bez odszkodowania z funduszów publicznych na zasadzie § 191 V. A. V. G.

II. Legitymowanie bydła rogatego świadectwami pochodzenia.

§ 4.

1. Na obszarze całego Województwa Poznańskiego każde bydlę rogate bez względu na wiek:

   a) prowadzone (pędzone, wiezione, niesione) na ubój, targ, jarmark, wystawę, pokaz, przetargi itp.;

   b) opuszczające miejsce pobytu celem wprowadzenia do innej gminy lub na obszar innych Województw, bez względu na cel wyprowadzenia;

   c) nie mające stałego miejsca pobytu tudzież bydło handlarzy, znajdujące się w obrębie handlowym;

   d) przewożone koleją żelazną lub statkiem, musi być zaopatrone w świadectwo pochodzenia, wydane według wzoru A.

2. Świadectwa pochodzenia wydaje dotyczący sołtys (naczelnik obszaru dworskiego), w miastach zaś kierownik Magistratu.

3. Świadectwa pochodzenia w regule wolno wydawać tyko na bydło miejscowe i to tylko na przepisanych drukach pobranych z Województwa za zwrotem kosztów nakładu i przesyłki.

4. Na każdą sztukę bydła rogatego należy wydać osobne świadectwo pochodzenia, na cielęta ssące będące przy matce, w wieku do dwóch tygodni, wystarczy stosowne zaznaczenie na świadectwie matki.

5. Świadectwa pochodzenia nie wolno wydać ani brać:

   a) jeżeli bydle podlega obserwacji policyjnej, zarządzonej ze względów weterynaryjno-policyjnych;

   b) jeżeli u bydlęcia dają się dostrzec podejrzane objawy zachorowania wewnętrznego lub oznaki jakiejkolwiek zaraźliwej choroby, a zwłaszcza zarazy płucnej;

   c) jeżeli uprawniony do wydawania świadectw pochodzenia względnie żądający świadectw pochodzenia dowiedział się w jakikolwiek sposób o pojawieniu się zarazy u bydła rogatego, albo o podejrzanym wypadku zachorowania lub padnięcia bydlęcia w gminie (miejscowości) na chorobę, przenoszącą się na bydło rogate dopóty, dopóki władza policyjna nie zarządzi co innego;

   d) jeżeli właściwa władza policyjna zakazała osobnem zarządzeniem wydawania świadectw pochodzenia.

6. Bezpośrednio przed wydaniem świadectwa pochodzenia winien organ uprawniony do wydawania takich świadectw przekonać się o zdrowiu nietylko bydlęcia, na które ma być wydane świadectwo, ale i o zdrowiu całego pogłowia w zagrodzie, a to albo osobiście, albo przez wywiad.

Niestosowanie się do przepisów 5 lub 6 pociąga za sobą ukaranie tak osoby uprawnionej do wydawania świa-

dectw pochodzenia, jak i posiadacza bydła dotyczącego.

7. Druki na świadectwa pochodzenia będą wydawane uprawnionym do wydawania tych świadectw w formie zeszytów sznurowanych, zawierających każdy 100 kartek (Wzór A).

8. Oba formularze, wydrukowane na kartce zeszytu, należy wypełnić równobrzmiąco i dokładnie zaopatrzyć liczbą bieżącą, lewy ma pozostać w zeszycie, a prawy odcina się i po umieszczeniu na nim pieczęci urzędowej i wyraźnego podpisu wydaje się stronie.

9. Wydający świadectwo pochodzenia (sołtys itd.) ma przechować zeszyty pod zamknięciem i jest odpowiedzialnym za każde nadużycie lub zaniedbanie co do postępowania z temi zeszytami. Ma on (sołtys) każdy zużyty zeszyt wręczyć dotyczącemu Komisarzowi Obwodowemu, a w zamian zań nabyć u odnośnego odbiorcy zeszyt nowy i to w ten sposób, aby w regule nie miał u siebie więcej aniżeli dwa zeszyty, tj. jeden rozpoczęty, a drugi zapasowy. Odbiorca (Komisarz Obwodowy itd.) ma zużyte zeszyty układać według gmin i przechować przez jeden rok, a potem odstawić do Starostwa celem postąpienia analogicznie, jak z wyszkartowanemi aktami. Zużyte zeszyty, odstawione do Miejskiego Urzędu Policyjnego mają być tam składane i przechowywane w sposób przepisany dla Komisarzy Obwodowych.

10. Świadectwa pochodzenia są ważne 10 dni, wliczając dzień wydania.

11. W razie wydania nowego świadectwa na podstawie starego świadectwa pochodzenia należy uwidocznić to na nowem świadectwie pochodzenia, podając liczbę bieżącą, miejscowość i datę wydania starego świadectwa, na starem zaś zanotować datę wydania i liczbę porządkową nowego świadectwa pochodzenia i przechować je przez (1) jeden rok.

12. Bydlęcia rogatego nieopatrzonego przepisanem świadectwem pochodzenia, nie wolno pod żadnym pozorem doprowadzić ani dopuścić na targ, jarmark, wystawę, pokaz, przetarg itp., ani do przewozu koleją lub statkiem. Takie zwierzę, gdziekolwiek będzie napotkane, ma być zatrzymane, postawione zawsze w zupełnem odosobnieniu, poddane na koszt posiadacza zbadaniu właściwego urzędowego lekarza weterynaryjnego i dopiero gdy zastanie uznane za niepodejrzane co do indywidualnego stanu zdrowia, a po przeprowadzeniu dochodzeń co do jego pochodzenia, należy nań wydać świadectwo pochodzenia, zanotować na nowem świadectwie co zaszło i dopuścić do obrotu w ramach obowiązujących przepisów.

13. Za świadectwo pochodzenia (formularz i połączone z wydaniem czynności) uiścić ma strona do rąk wydającego należytość w wysokości podanej każdym rezem na formularzu świadectwa pochodzenia (10 gr).

14. Na bydło rogate, używane w zaprzęgach względnie wypędzane na pastwiska poza obszarem gminy, dopuszczane są długotrwałe paszporty z walorem 6 miesięcy wystawione przez miejscową władzę policyjną.

W tym celu należy używać świadectw pochodzenia na bydło rogate (wzór A) z tem, że:

1. świadectwa te opatrzone zostaną na odwrotnej stronie klauzulą miejscowej władzy policyjnej (kierownika Magistratu, Komisarza Obwodowego) następującej treści:

   Drugostronny paszport ma ważność na 6 miesięcy, od daty wystawienia i służy dla legitymowania bydła rogatego pozostającego u właściciela..................
   .... w ....,
   a używanego w zaprzęgu względnie wypędzanego na pastwisko poza obszarem gminy ....
   Transportujący względnie dozorujący bydło to obowiązany jest stale paszport ten mieć przy sobie i nim wykazać się musi wobec organów policji lub innych powołanych urzędników, na ich żądanie.
   ...., dnia..................
   podpis miejscowej władzy policyjnej.

2. na stronie przedniej takiego świadectwa pochodzenia oraz na lewym odcinku pozostającym w bloku należy na górze ponad napisem „Swiadectwo pochodzenia“ czerwonym pismem dodać długotrwałe,

3. a poprzez cały formularz świadectwa pochodzenia od lewego dolnego brzegu w kierunku prawewego górnego kąta należy w czerwonym kolorze napisać: „Nie wolno używać jako legitymacji na trwałe wyprowadzenie z obszaru gminy“,

4. w rubryce uwagi katastru bydła należy zaznaczyć: otrzymał długotrwałe świadectwo pochodzenia, data..........i podpis sołtysa prowadzącego kataster, który w zwykły, przepisany sposób poszcze-

gólne rubryki świadectwa pochodzenia wypełnił i opatrzył swą pieczątką i podpisem.

Jeżeli następnie właściciel bydlęcia posiadający długotrwałe świadectwo pochodzenia zamierza na stałe wyprowadzić z gminy (sprzedać względnie oddać komukolwiek, względnie ubić) jest obowiązany zwrócić posiadane długotrwałe świadectwo pochodzenia sołtysowi prowadzącemu kataster; tenże winien je przechować i wydać zwykłe świadectwo pochodzenia, jak na inne miejscowe bydło sprzedawane względnie wyprowadzone na stałe z gminy.

Po upływie 6 miesięcy od daty otrzymania długotrwałego świadectwa pochodzenia winien właściciel je również zwrócić sołtysowi, prowadzącemu kataster i pobrać nowe długotrwałe świadectwa pochodzenia i postąpić w sposób wyżej pod 1—3 podany.

W razie zagubienia takiego świadectwa pochodzenia winien to właściciel w przeciągu 24 godzin zgłosić miejscowej władzy policyjnej, która zadecyduje odnośnie wydania nowego długotrwałego świadectwa pochobzenia. W razie podejrzeń o nadużycia należy ewentualnie przeprowadzić dochodzenia i stosownie do wyniku zadecydować.

III. Znaczenie bydła rogatego.

§ 5.

Na całym obszarze Województwa Poznańskiego każda sztuka bydła rogatego, na którą się wystawiło świadectwo zdrowia dla wywozu ich koleją na stałe lub czasowo i każda sztuka doprowadzona na targ, musi być opatrzoną na koszt strony marką uszną na lewym uchu, a w braku ucha lewego na uchu prawem. O ile bydlę jest znaczone trwałym kolczykiem, nie pddlega ponownemu znaczeniu. Numer marki usznej odnotowuje interwenjujący powiatowy lekarz weterynaryjny w świadectwie pochodzenia, o ile nie został już z urzędu zapisany.

Urzędowej marki usznej względnie kolczyka zarejestrowanego urzędowo w świadectwie pochodzenia nie wolno odjąć lub uszkodzić, zanim zwierzę nie osiągnie swego miejsca przeznaczenia, o ile nie jest się do tego upoważnionym. Tyczy się to przedewszystkiem posiadacza bydlęcia, który jest w pierwszej linji odpowiedzialnym za wszelkie nadużycia itp. od chwili nałożenia lub zarejestrowania marki. Obowiązany on jest przedstawić bydło i udzielić bezpłatnie żądanej pomocy do przeznaczenia bydła, a nadto, jeżeli bydlę zgubi znak uszny, winien zgłosić to zaraz najpóźniej do 48 godzin celem zanotowania tego w świadectwie pochodzenia przez odnośnego urzędnika uprawnionego do wydania świadectw pochodzenia lub świadectwa zdrowia. Nałożenie nowej marki może nastąpić na podstawie urzędowego sprawdzenia na uchu, że istotnie bydlę było oznaczone marką uszną i po odpowiedniem zaznaczeniu tego faktu w dokumencie legitymacyjnym zwierzęcia. Nowy kolczyk należy założyć na uchu prawem, o ile bydlę pierwszą markę miało w uchu lewem.

Wyjątek od kolczykowania stanowią cielęta nie starsze nad dwa tygodnie (brak pączków rogowych względnie zgrubienia w skórze w miejscu rogów).

Zużyte wskutek uboju znaczki uszne (marki) należy oddawać zaraz i to w rzeźniach, pozostających pod kierownictwem lekarzy weterynaryjnych tymże, zaś gdzieindziej właściwym badaczom (oglądaczom) mięsa, którzy winni je przechować w sposób wykluczający nadużycia, odprowadzając je okazyjnie każdego roku w ciągu miesiąca stycznia za rok ubiegły odnośnym Starostom, a w miastach Bydgoszczy, Gnieźnie, Inowrocławiu i Poznaniu odnośnym Prezydentom tych miast, celem odpowiedniego ich zniszczenia (naprzykład przepalenia w ogniu). Pierwsze odprowadzenie odnośnych kolczyków należy uskutecznić w styczniu 1928 roku za lata ubiegłe.

IV. Kataster bydła rogatego.

§ 6.

1. Na całym obszarze Województwa Poznańskiego należy w każdej gminie (mieście) i obszarze dworskim założyć, i prowadzić w ewidencji kataster bydła rogatego według dołączonego wzoru B. (wzór B).
2. Druki, potrzebne na kataster bydła rogatego, wydawane będą bezpłatnie. Ktoby jednak czy to przez lekkomyślność, czy też przez niedbalstwo itp., spowodował niezdatność do użytku takiego druku (katastru), obowiązany jest ponieść koszta sprawienia nowych druków (katastru).
3. Obowiązek założenia i prowadzenia, w ewidencji katastru bydła rogatego nakłada się po wsiach na sołtysów i naczelników obszarów dworskich w miastach na zarządy miejskie.
4. Kataster bydła należy założyć w kształcie zeszytu ewentualnie książki przeznaczając dla każdego posiadacza bydła odpowiednią ilość stronic, obliczoną na 3 lata, stronice zaopatrzyć bieżącemi (porządkowemi) liczbami. Ilość kartek i stronic ma być stwierdzona na zeszycie przez właściwego Komisarza Obw. Po zupełnem zużyciu formularzy, za-

wartych w zeszycie, należy go zaopatrzyć na ostatniej stronie uwagą: „Zakończono“

.........................., dnia .... 192...... r.
(nazwa miejscowości)

(Pieczęć urzędowa).

Prowadzący kataster: ....
(nazwisko)

5. a istniejący w tym czasie stan bydła rogatego w miejscowości tej wpisać skrupulatnie do nowego zeszytu i przedstawić stary oraz nowy zeszyt przynależnemu Komisarzowi Obwodowemu, celem stwierdzenia prawdziwości przeniesienia na obu zeszytach, poczem prowadzący w ewidencji kataster przechowa zeszyt zużyty jeszcze przez 5 lat. Każdy posiadacz bydła rogatego obowiązany jest podać celem wpisania do katastru (według pouczenia podanego na wzorze) wszystko bydło rogate, a cielęta najpóźniej do 2-ch tygodni (brak pączków rogowych lub zgrubienia skóry w miejscu rogów), wypełniając dokładnie i sumiennie wszystkie rubryki, następnie utrzymać go w ścisłej ewidencji i w tym celu uwidocznić w nim każdy przyrost i ubytek w stanie bydła rogatego z uwzględnieniem postępowania z bydłem rogatem, przybyłem ewentualnie z poza obrębu Województwa Poznańskiego (I) (§ 1).
6. Należy również uwidocznić zawsze w katastrze w odpowiedniej rubryce przyczynę ubytku wzgl. przyrostu, tj. czy ubytek powstał np. z powodu sprzedaży, padnięcia, uboju, rzezi z konieczności itp. wzgl. przybytek z powodu własnego przychówku, kupna itp. i w tym ostatnim wypadku powołać dokument (świadectwo pochodzenia), na podstawie którego wprowadzono bydlę, oraz adres sprzedawcy, a nadto zanotować ewentualnie znak, którym oznaczone jest zwierzę. Tak samo trzeba zanotować w odpowiedniej rubryce, jeśli na bydlę wydano świadectwo pochodzenia. Jeżeli bydlę wprowadzono do gminy, należy na odwrotnej stronie świadectwa pochodzenia zapisać L. i str. katastru, na której wpisano odnośne bydlę i zatrzymać dostarczone świadectwo pochodzenia, przechowując je przez 1 rok.
7. Każdy posiadacz bydła rogatego na obszarze Województwa Poznańskiego winien o każdej zmianie w stanie posiadanego bydła donieść w ciągu 48 godz. prowadzącemu kataster bydła i podać sumiennie i dokładnie czas i przyczynę zmiany, przedstawiając ewetualnie dokumenta (świadectwo pochodzenia) na przyrosłe zwierzę.
8. Sołtys względnie osoba upoważniona do prowadzenia w ewidencji katastru jest na osobne zarządzenie Wojewody Poznańskiego obowiązana obejrzeć każde bydlę i sprawdzić jego tożsamość, zanim je wpisze do katastru, a posiadacz winien je przyprowadzić i przedstawić tej osobie. W miastach może być zmienione to postępowanie o tyle, że kierownik Magistratu może na prośbę posiadacza spowodować obejrzenie zwierzęcia na obejściu posiadacza na jego koszt.
9. Do wykonywania nadzoru nad prowadzeniem w ewidencji katastru bydła obowiązani są państwowi lekarze weterynaryjni, Komisarze Obwodowi, a organa policji państwowej winni im być pomocne. Prowadzący kataster ma im na ich żądanie uprzystępnić wykonanie tego obowiązku. Kataster bydła rogatego każdej gminy winien być conajmniej 1 raz w pół roku skontrolowany przez organa miejscowej władzy policyjnej przy równoczesnem sprawdzeniu bydła zarejestrowanego.

Wykonanie rewizji należy uwidocznić zawsze w katastrze na karcie tytułowej.

V. Wchodzenie do cudzych obór.

§ 7.

1. Rzeźnikom i handlarzom bydła zabrania się wchodzenia do obór cudzych.
2. Bydła rogatego handlowego lub rzeźnego, tj. bydła znajdującego się w obrocie handlowym lub nabytego przez rzeźnika celem uboju, nie wolno pod żadnym pozorem dopuścić do wstawienia ani umieszczać gdzieindziej, aniżeli w oborach handlowych, odpowiadających wymogom weterynaryjno-policyjnym (§§ 54, 55, 56 V. A. V. G. powoł. przepisów wyk.) względnie w oborach zakładów rzeźnianych. Odnosi się to także do bydła rogatego, oddawanego na opas. W wypadkach jednak godnych uwzględnienia może właściwe starostwo za zgodą powiatowego lekarza weterynaryjnego pozwolić na postawienie na opas (wypas) takiego bydła w innej oborze, jeżeli ona odpowiada wymogom hygjeny, da się łatwo oczyścić i odrazić, oraz jeżeli istnieją warunki i będzie zapewnione, że ostróżności wykluczające ewentualne

przeniesienie się zarazy na bydło miejscowe, które władza przepisze, będą ściśle zachowane. (Osobna obsługa, osobny wodopój i osobne pastwisko).

VI. Nabywanie bydła tak zwanym sposobem domokrążnym lub poza targowicą.

§ 8.

1. Zakazuje się sprzedawania i kupna bydła rogatego, chodząc od miejscowości do miejscowości, od zagrody do zagrody.
   Zakaz ten nie narusza prawa kupna bydła rogatego, w zagrodzie wskutek zamówienia. Zamówiony winien jednak przed udaniem się do zagrody, do której go zamówiono celem kupna bydła, zgłosić się u organu uprawnionego do wydawania świadectw pochodzenia (sołtysa, naczelnika obszaru dworskiego), przedstawić mu zamówienie i dopieru, gdy od niego uzyska zgodę na piśmie na udanie się do danej zagrody, której tenże ma udzielić, jeśli niema przeszkody weterynaryjno-policyjnej, może się do danej zagrody udać i bydło nabyć.
2. Sprzedający ma obowiązek przed wpuszczeniem handlarza dydła do zagrody zażądać legitymowania się, pisemnego zezwolenia, podanego pod 1 ust. 2.
3. Każde nowo nabyte bydlę winno być w zagrodzie nabywcy postawione w odosobnieniu przy osobnej obsłudze doju, osobnem karmieniu i pojeniu na przeciąg 6 tygodni; na wyjątki zezwolić może miejscowa władza policyjna.

VII. Pędzenie bydła przez większe przestrzenie.

§ 9.

Bydło z miejscowości pochodzenia, ze stacji wyładowania lub z targu wolno pędzić przy ścisłem przestrzeganiu obowiązujących przepisów weterynaryjno-policyjnych tylko do miejscowości, odległych od stacji wyładowania względnie miejscowości wystawienia świadectwa pochodzenia względnie miejscowości targowej najdalej 30 km., przyczem bydła tego nie wolno dopuszczać do jakiejkolwiek styczności z innem bydłem, ani też nie wolno wstawiać do obcych zagród bez osobnego zezwolenia miejscowej władzy policyjnej.

Zakazuje się transportowania (wozem lub pieszo) bydła rogatego na całym obszarze Województwa Poznańskiego nocą bez osobnego zezwolenia miejscowej władzy policyjnej, zaznaczonego pisemnie w dotyczącem świadectwie pochodzenia. Jako noc uważa się czasokres pół godziny po zachodzie słońca aż do pół godziny przed wschodem słońca. Bydło napotkane wbrew niniejszym postanowieniom podlega rygorom, podanym w § 3 ust. ostatni.

VIII. Przyjmowanie i przewóz bydła rogatego kolejami.

§ 10.

1. Zarządza się co do załadowania bydła rogatego na kolejach żelaznych na terytorjum tutejszego Województwa co następuje: Bydło rogate przed załadowaniem na kolej, zbadane być musi przez państwowego lekarza weterynaryjnego, opatrzone być winno jednostkowemi przepisanemi świadectwami pochodzenia oraz w przepisane kolczyki, podane w świadectwie pochodzenia ponadto musi być kryte świadectwem zdrowia, wydanem przez państwowego lekarza weterynaryjnego tego powiatu, w którym położona jest stacja kolejowa (biura stacyjne).
2. W obrębie Województwa Poznańskiego nie wolno bez specjalnego zezwolenia Wojewody Poznańskiego skierować bydła rogatego do innej stacji odbiorczej, aniżeli tej, do której je pierwotnie nadano i w liście przesyłkowym wymieniono. Odnosi się to także do bydła nadanego na tutejszym obszarze, a będącego już w obrocie kolejowym poza obrębem Województwa.
3. Bydła hodowlanego, transportowanego koleją żelazną, nie wolno dopuszczać do styczności bezpośredniej lub pośredniej z innem bydłem, transportowanem na kolei. Naczynia pojowe winne bydło to mieć oddzielnie, nie używane dla innego bydła podczas transportu.

IX. Dozór weterynaryjno-policyjny na targach na bydło, zakaz handlu poza targowicą, rejestracja bydła odpędzonego z targu.

§ 11.

1. Wszelkie ulgi co do nadzoru weterynarskiego targów i jarmarków na bydło rogate cofa się.
2. Wszystkie targi i jarmarki na bydło rogate podlegają dozorowi powiatowych lekarzy weterynaryjnych. Każde bydlę bezpośrednio przed wpuszczeniem na targowicę podlega zbadaniu, tak co do stanu zdrowia jak i pochodzenia, czego wynik musi być zaznaczony na dotyczącem świadectwie pochodzenia.
3. Zwierzęcia podejrzanego, czy to co do stanu zdrowia, czy pochodzenia, nie wolno pod żadnym warunkiem wpuścić na targowicę, lecz należy je na-

tychmiast odosobnić i postąpić z niem w myśl obowiązujących w tej mierze przepisów.

4. Co do urządzenia targowic, obrotu na nich obowiązują postanowienia §§ 41, 53, przytoczonych wyżej przepisów.

5. W miejscowości targowej i bezpośrednio sąsiadujących zabrania się sprzedaży i nabywania bydła rogatego w dniu targu (jarmarku) poza targowicą na bydło.

Zakazuje się przedsiębrania i dopuszczenia szczepień z powodu zarazy płucnej bez specjalnego pisemnego pozwolenia Województwa Poznańskiego i to pod warunkiem i w granicach, które przepisze. (§ 198 powołanych przepisów wykonawczych Rady Zw. Rz. Niem).

§ 12.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem 15-go października 1927 roku. Równocześnie traca moc obowiązującą rozporządzenia wydane w związku z zarazą płucną tut. l. dz. 1872/23 I. D., z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. Urz. Woj. Pozn. nr. 13, poz. 239, z dnia 31 marca 1923 r. Licz. dz. 2500/25 Zp. z dnia 24 czerwca 1925 r. (Dz. Urzęd. Woj. Pozn. nr. 28, poz. 363, z dnia 11 lipca 1925 r.) oraz l. dz. 407/27 Zp. z dnia 30 marca 1926 r. oraz licz. dz. 60/27 Zp. z dnia 20 stycznia 1927 roku.

Przekroczenia przepisów tego rozporządzenia będą karane po myśli „działu III przepisy karne § 74 i nast." powołanej na wstępie ustawy pomorowej z dnia 26-go czerwca 1909 r. przy zastosowaniu § 191 przep. wykon. do ustawy pomorowej z 1 maja 1912 r. (R. i St. Urz.), t. j. zastosowania odmowy odszkodowania na wypadek zarządzonego uboju policyjnego lub padnięcia bydła z powodu zarazy płucnej, po myśli § 72 V. G.

Poznań, dnia 5 września 1927 r.

Wojewoda
w z. (—) Nikodemowicz.

L. dz. 800/27 Zp.

Panowie Przewodniczący obszarów dworskich i Sołtysi winni powyższe rozporządzenie jak najdokładniej przeczytać i mieć je zawsze pod ręką, a na zwołanem przez siebie zgromadzeniu gminnem pouczyć wszystkich mieszkańców swej gminy o treści tego rozporządzenia, które winno być jak najściślej przestrzegane i wykonane.

Niestosujących się pociągać się będzie do odpowiedzialności w drodze policyjnej wzgl. sądowej.

Zaznacza się, że powyższe rozporządzenie obowiązuje z dniem 15 października br.

Bydgoszcz, dnia 27 września 1927 r.

Starosta, dr. Bereta.

L. dz. 1696/27 St. II.

337 **Plan zebrań kontrolnych.**

Do zebrań kontrolnych zgłoszą się rezerwiści i pospolite ruszenie z bronią wezwanych roczników w następującym porządku:

L. b.	Data zgłoszenia się: dzień	Data zgłoszenia się: miesiąc	Godzina zgłoszenia się	Lokal i miejscowość urzędowania komisji kontrolnej	Do zebrań kontrolnych zgłoszą się rezerwiści i pospolite ruszenie z bronią, zamieszkali w gminach, położonych w obwodzie
1	3	listopada	8 rano	Koszary 8 dyonu samochod. w Bydgoszczy	Komisarjatu Obw. Bydgoszcz I. i miasto Fordon
2	4	listopada	8 rano	Koszary 8 dyonu samochod. w Bydgoszczy	Komisarjatu Obwodowego Bydgoszcz II.
3	5	listopada	8 rano	Koszary 8 dyonu samochod. w Bydgoszczy	Komisarjatu Obw. Solec-Kuj. i miasto Solec-Kuj.
4	7	listopada	8 rano	Koszary 8 dyonu samochod. w Bydgoszczy	Komisarjatu Obwodowego Sicienko.
5	8	listopada	8 rano	Koszary 8 dyonu samochod. w Bydgoszczy	Komisarjatu Obwodowego Wierzchucin
6	9	listopada	8 rano	Koszary 8 dyonu samochod. w Bydgoszczy	Komisarjatu Obw. Koronowo i z miasta Koronowa

Panowie Przewodniczący obszarów dworskich i Sołtysi ogłoszą powyższy plan odbycia się zebrań kontrolnych **kilkakrotnie** mieszkańcom swej gminy.

Bydgoszcz, dnia 1 października 1927 r.

L. dz. 17602/27 ST. II. **Starosta**, dr. Bereta

338 **OGŁOSZENIE.**

Zaprowadzenie przymusowej administracji na majątku Wojnowo.

Urząd Wojewódzki zaprowadził z dniem 5 października rb. na majątku państwowym Wojnowo, powiat bydgoski, przymusową adminstrację i zamianował administratorem p. Józefa Alkiewicza, dzierżawcę majątku państwowego Piotrkówko, powiat bydgoski.

Bydgoszcz, dnia 5 października 1927 r.

Starosta

(—) Dr. Bereta.

L. dz. 17914/27.

339 **OGŁOSZENIE.**

Cholera u drobiu w zagrodach p. Strączka, Ganoyi Lembicza w Łąsku Małem, wygasła.

Wierzchucin, dnia 28 września 1927 r.

Komisarz obwodowy

(—) Urbaniak.

L. dz 3199/27.

340 **OGŁOSZENIE.**

U koni rolnika p. Kazimierza Wardzińskiego w Wudzynku, stwierdzono zarazę piersiową.

Środki zaradcze zarządzono.

Koronowo, dnia 22 września 1927 r.

Komisarz obwodowy

(—) Wodniczak, burmistrz.

341 **OGŁOSZENIE.**

Czerwonka u świń w majętności Samsieczynek wygasła.

Sicienko, dnia 24 września 1927 r.

Komisarz obwodowy.

(—) Kazubski.

342 **OGŁOSZENIE.**

Czerwonka u świń w zagrodzie p. Polasika rolnika w Luciniu wygasła.

Wierzchucin, dnia 28 września 1927 r.

Komisarz obwodowy.

(—) Urbaniak.

L. dz. 3158/27.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Drukiem i nakładem Drukarni dla Handlu i Przemysłu Bydgoszcz, ulica Dr. Emila Warmińskiego 13.
Za dział nieurzędowy odpowiedzialny A. Mamach w Bydgoszczy.